

ივერი

ბაჟითი ღირს		მან.	კ.
12	10	6	—
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი—ერთი შურა.

გაზეთის დასაცავად და ყველა განცხადება დასაბუთებლად უნდა მიჰმართოს: თეონოს რედაქციას, ანაღ-ბეგულის ქუჩაზე, სახ. ლი № 9, 2. ხელდავების საგაზეთის, გოლოგინის პრესბუქტი, ცენტრალურსა და გრეკურებს წიგნების მაღაზიას.
ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრიქონი რვა კაპ.

1877—1887 წელიწადი

საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

1877—1887 წელიწადი

დღესასწაულის ბაშო შამაღვი ნომერი ბაშოშა შამაღვი, 3 მამობანი

შურაღისი, 30 სექტემბერი
არ ვიცით, შეხვედრის თუ არა იდენტუ ჩვენს მეთიხვედლს დასწრება ჩვენის პოლიტიკის საბჭოში, როცა იქ ცოტად თუ ბევრად დიდ მნიშვნელობის საგანს ირჩევს. ჩვენ ამ შემთხვევაში დიდ მნიშვნელობის საგანად გვევლის მხოლოდ იმისა, როცა ვასარჩევს საგანი შეეხება იმისთანა საქმეს, რომელსაც უნებრითად ასე თუ ისე, ცოტად თუ ბევრად შივ ჩაწრული აქვს ჩვენის ქვეყნის მკვიდრთა საერთო ინტერესები და არა მარტო ცალკე, განსაკუთრებული ინტერესები მოკლად. წყვეტილად ერთხელ თუ ორჯერ ამისთანა საქმე ჩამოვყარვებო როდემ ჩვენს ტერიტორიის საბჭოს ვასარჩევად და ჩვენ დასაწყისად უნდა ვვადართო, რომ არც ერთხელ ჩვენი საბჭო ამისთანა საქმის სიდიდეს ვერ მიმწვდამს და იმდენად განება ვასანდობით არ დახვედრის, რომ დავანასაც თვით საქმის სიკეთეს განვიხილოთ. ესე იგი, როგორც ცალკე ამის ქვეყნის, თვისი საკუთარი ცალკე მოედნი აქვს და მის წარმომადგენელთა მოქმედება ამაზე უფრო მიქცეული. მაგრამ იგივე ქალაქი ახვე დროს მოწვევითი ასო-გი არის მთელისა, არამედ შეხის ცხადყოფისასა, ნაწილია, ცხოვრების ძარდვებით მრავალ გვარად და რთულად შივ ჩართული მთელ-

თან და ამ მხრით იგი ერთ-ხორცი და ერთ-სული ნაწილია ამა მთელისა.
ამოტოვავ, ჩვენის ფიქრით, დიდი დანაშაულობაა ჩვენის ქალაქის საბჭოსაგან, თუ იგი ამ ორგანებურს კავშირს ივიწყებს მთელთან, და მთელის ტყვიად, დინისა თუ შირისა თვისი საკუთარ დინსად და შირად არა სთვლის. მოწვევითი, განცხადებები ასო თავი სათვისაც მკვდარია და მთელისთვისაც, იმიტომ—რომ ნაწილი მთელს უნდა აცხოვრებდეს და მთელი ნაწილსა. ასეა შემქმნილი ბუნებისაგან უყოველივე საყოველთაო აგებულება, რომელიც სიცოცხლისათვის, ცხოვრებისათვის და-ინიშნულია. ამ ინტერესთა ერთობის თვლით უნდა ვასინჯავთ ყოველი იმ საქმეს, საცა მთელი მეტყველობს და ჰქვადივებს. კიდევ ჩვენ დასაწყისად უნდა ვსთქვათ, რომ ჩვენის საბჭოს წევრთა ურთავლესობას ამოედინა არ უკრის თავლი: იგი ურთავლესობა იმ ნიშნად, იმ უნარის არის მოკლებული, რომელიც შემძლებელია თვლი და გული ადამიანის პატარადი დიდში. ნაწილიდა მთელზე ვადი-ტანის, რომ სრული მისი სიკეთესიგან, სივრცე-სივრცით გონებას გამოუნასკვას გამოსახნული და გამოხატვად. მარტო იმ ნიშნად, იმ უნარს შეუძლიან კაცს დაანახვოს იგი რთული შემადრთებული ძარდვები ნაწილისა და მთელისა, რომლითაც მთელი საერთოდ და ნაწილი ცალკეველს უნდა დამკვლავს ერთმანერთის შემწე-

ბითა, ერთმანერთის გარჯითა და მხნეობითა. ამ ნიშნად, იმ უნარს მარტო ვაგნად-განხილვას იძლევა და ის სწორედ ეს აჯლია ჩვენის საბჭოს ურთავლესობას. ამ მხრით საბუთი ვაკაცს ვსთქვათ, რომ იგი ურთავლესობა თავისი მოცალეობისათვის უდროა და თავის დანიშნულებისათვის უადგილია.
მართალია, ნათქვამია: „როგორც ერთი, ისეთი ბერიც“, როგორც იმ ამომჩვეულები არის, ისეთი ამომჩვეულებიც ჰქვავთ საბჭოში და ამ მხრით თვითონ საბჭოს ბერი არა ევიყინება. ტუქუფად-გი არ არის ნათქვამი: „ყოველი მზგავსი მზგავსს ჰქვამს“. მაგრამ საზოგადო საქმის გულ-შემატკვართათვის ამ შემთხვევაში ეს აჯორიზში ვერაფერი ნუქვამს. ნუქვამ მარტო ის არის, რომ იმავ საბჭოში არის თუქვა მარტო მეტად მცირე ნაწილი, მაგრამ ძლიერი დირსებით და გონება-განხილვით. გულ-შემატკვართის კაცის თვლი მთელს თავის ტყვიდს გულისს და ნაწილის ურთვით ამაყებს და აწვილებს. ეს მცირედი ნაწილი ვაგნება-განხილვით და ჰქუა-ფიხეული ნაწილია და ყოველს თვლი მოკლეს, ჰქვა-მოკლეს და სულ-მოკლე სჯას საბჭოსას წინ დახვედრებს როდემე ფარ-ხსანს წარმატებული ჰქვისს და განახლებულს გულისსა. რასაკერევისა, საცა კენჭია, იქ ურთავლესობა იმარჯვებს და ჩვენს საბჭოშიაც ასეა, მაგრამ რაც უნდა სთქვათ, დამარცხებული მართალიყო უყოველთვის სჯობა გამარჯვებულს ტუქუფს და

ის მცირედი ნაწილი, რომელიც ჯერ ხანად ჩვენს საბჭოში ამაოდ იმრძვის და კედელს ცერცვს აურის, მით არის სასახელი, რომ გულს არ იტებს და იმრძვის უფრო და უფრო დონორად და მედგრად.
რომ ჩვენი საბჭო ვერა სწავდება თავისი დანიშნულების სიმაღლეს, ეს ცხადად დაამტკიცა წარსული ორშობობაც. ამ დღეს კრება იყო საბჭოსი და სხვათა შორის საკამათო საგნად ჰქონდა ერთი იმისთანა საქმე, რომლის ვაგებებს და გამოარკვევს სწორედ ის ნიშნი, ის უნარი უნდაოდა, რაც დასახავად ამჩვენებს საქმეს მთელისთვის ვითარებითა, დამოკიდებულობითა და რთულობითა.
საქმე ის იყო, რომ ჯერ მარტო კიდევ ვაკვასის სამეურნო საზოგადოების ეთხავან ქალაქისათვის, 1888-ს წელს სასოფლო და სამეურნო ნაწარმოების გამოყენება ვითარებითა და ქალაქში შემწეობა მოკვცეს. ამისათვის ორი ათასი თუმანი უთხოვნიათ. დღეს ამამდე ეს თხოვან დამის მოსახდელოდ სდებია ქალაქის ვამეკობის თავისი სამეურნოს ქვებში და მარტო წარსულს ორშობობას და შეუტანია საბჭოში თავისი დამოხდელი აზრი ამ საგანზე და, რა თქმა უნდა, ცვი და მშრალი უბრი წარმოუქვამს: ქალაქს ამ ხანში დიდი მოულოდნელი ხარჯები მოუვიდა და დონს-ძიება არა აქვს, გამოყენისათვის რამე ფული ვადანდოსო. ესეთი ცვი და მართალია ამ მშრალი „ტუქუფს“ გულს მოხვდა იმ მცირე ნაწილს საბჭო-

სას, რომელიც გუშაგად უვდა ყოველს საზოგადო მნიშვნელობის საქმეს და რომელიც თვისსა სასახელიად დევნად ავტუელი აქვს: საცა „ჩვენ“ არის, იქ „მის“ ხმა არ ამოივება. ამ ნაწილმა შექნიშნა, რომ უარი ხომ უარია და ასე უკუელოდ გამოაქტიული უარისა საწყნითა. ვსთქვათო, უთხრა თურმე ვასახად ამ ნაწილმა: ქალაქს დღეს დონს-ძიება არა აქვს ამ საერთო სასარგებლო საქმისათვის, და ვამეკობას ერთი თბილი, ტუბილი სიტუცა, ერთი მცირეოდენი გულ-შეკერეულია და თანა-გრძობად მინც წარმოიქმნა და ამით მინც ვაგენდობისა მთელი სომეხი უარისა. რასაკერევისა, ეს გულ-შეკერეული სიტუცა მალოდენ არ დავედებოდ ვაკვასის სამეურნო საზოგადოების თხოვნას, მაგრამ მავსთანა სიტუცა იმის ნიშნის მინც იქნებოდა ქვეყნის წინაშე, რომ ქალაქის ვამეკობას ეს-მის მნიშვნელობა გამოყენისა, სწამს მისი საზოგადო საწარმოება, მიხვედრილია და მიგინდობისა, რას სავაწარმებს და მის მოხდობისაგან, როცა ყოველთა წინაშე გამოყენილია ქვეყნის ნამავ-წარმოებით, ქვეყნის ეკონომიური ძალი დღემ, კლანს, ხევისა და ქვეყნის ნამოქმედარის აგრარიაობას, სომედდერ და სიღარიბე.
სხვისი სიტყვით თუთიუშავით ვიხსნიო, უთხრეს თურმე იმ მცირე ნაწილის წარმომადგენლებს: ეს ჩვენი ქვეყნა მდიდარიოა და ნუ თუ თანაგრძობისა და გულ-შეკერეულიაობის დონსი არ არის

ფელეტონი

HORLA

(დასასრული*)

19 აგვისტო

ვიცი, ვიცო, ყველაფერი ვიცი! აი რა ამოვიკითხე „Revue du monde scientifique“-ში:
„ჩვენ მეტად საყურადღებო და ახირებული ამხავი მოგვიყვინა როცა ვინიორდვან. სან-პაოლოს დაბაში ამ ვხად ვაგრეცლებულა საკვირველი ვადამდები სენი—ტუქუფელ შემოილოდა, ვის სენი მეტად ჰვავს თურმე სულიერს ვადამდებს სწავლებას, რომელიც მქინეარებდა ევროპაში საშუალო საუკუნეებში. მეტყვით თაი დაუნებრით თავის მიწა-წყლისათვის და სახლებიდან იხიზნებდა. ამისთან არაწმუნებენ ხალხსა, რომ რაღაც უხილავი და თვლით შედრისა არის სება ველენის, მოსვენება არ ვადანდებსო. ეს უხილავი არხება სისხლის შროველ მტარავსაეით ძილის დროს სიტოცხლის გეწვის პირიდან, რძი-

თა და წყლით იკვებება და, როგორც ეტყობა, სხვა საკმელს არას ეკარებაო.
პროფესორი ღონ-პერო ვენრიკო რადდენსამე სწავლულ ექიმებთან ერთად წაიდა სან-პაოლოს დაბაში, რათა ადგილობრივე შეისწავლიდა და გამოიკლიოს ეს საოცარი სულიერი ავადმყოფობა და იმეორტორს ურჩიოს, რა საშუალება უფრო უყუთესი იქნება ამ ვადამდებ სენის მოსახლობლად.“
ოპ, ცხლა-კი მასსოვს, მასსოვს მშვენიერი სამ-ანთინი ბრაზილის ხომალდი, რომელიც სენაზედ მისცუვად 8 მასის, ეს ხომალდი მამინისეთი ღონაში, კობაც და მშვენიერი მქინეს! „ის“ იქ იყო, ხომალდზედ, თავის სამშობლოდან მოდიოდა. და მინახა, დანახა ჩემი თეთრად ვალეული სილი ხალხი და ხომალდიდან ნაპირზედ ვადამდებოპ! ოპ, ღმერთო! ეხლა-კი მესმის, ცხლა-კი მივებდი. ბოლო მოვლო ვადამიანის ამ ქვეყნად მეფობას და ბატონობას!
მოვიდა, განდა „ის“, რომლისაც ისე ვმწირად პირენდლს ხალხსა, რომელსაც საშინლად შეაჩვენებდნენ ხომლე მღვდლები, სულიერი იმამი,

და რომელსაც კლიდები და გრანეულიები ღამის სინელებში გამოიმობდნენ ხომლე; „ის“, რომელსაც ადამიანი, ეს დროებითი მეფენი ბუნებია, საშინლად უშეგებელ სულიერად წარმოადგენდენ ხომლე და ბიარტო სულს, მოჩვენებს და ახრიდს ეხანდენ. აღერ ასე ჰქონდა წარმოადგენილი, ხლოა შემდეგ და შემდეგ მეტიორმა და ჰქვიანა კაცებმა უფრო რადად ჩაჰედეს ამ სილუმლოს. მესმერი მიხდა და ექიმებმა-კი ავერთი წელიწადი სრულდებოდა ვარკვეთა გი-ინეს „იმის“ ძლიერება, უფრო აღერი, ვიდრე თეთრან „ის“ გამოჩინება თავის ძალიანეს. ეს ექიმები თამაშობდენ ამ ახალის მუთის ძლიერებით, მანეტინში, პირიქითში და სხვა ათასი სახელი დაარქვეს. მინახავს, როგორ ირთობდენ თავს უფრონო ყმაწვილებსათვის, „იმის“ საშინლის ძლიერებით, ვი და ვაგლობი ჩვენს! ვი ადამიანი-მეოღს! მოვიდა „ის“... რა ჰქვიანა?.. ასე მეტია, თეთრის სისხლის სახელი მყოფრადეს და არ მესმოდას... პო... დილ, დილ... მიყერის... უფრს ვიგდებ... ვერ ვაგვიგან... ვანიმორ... ჰპ... უფრო ხმა-მალბა სთქი... Horla?..

ვაგვიგან .. Horla... ის არის... Horla... მოვიდა...
აა! ძქრა ტრედი ვაგლოჯა; მგელმა ბაქანი ვაგორა; ღონმა ვამეკეტებულ რკინი კამეჩი შთანქვა; აღმინამა მოპკლია ღონი „მელოდის“ რით, ხლითა და თოვის წამლით; ხლო Horla-კი ადამიანს ვადაქვევს იმად, რაღაც ჩვენ ხარი და ცხენი ვადაქვევს; თავის ძლიერების საშუალებით ვადგისაკუთრებს, ვადგიმინავს, ხლოა სრულ იმას ვადვიწყებთ, რომ ცხოველი ხშირად აღწვლილებება ხომლე და ჰქვას იმას, ვისაც დაუმორჩილებია და ღუმინავებია... მეც ასე მინდა მოვიტყე... მეც ასე მინდა... ხლოა ამ ვაგორების შეხასრულებლად საჭიროა, რომ ვადვიანობა თვლით, შეგებოა მეტეირები ამ-ბოძენ, რომ ცხოველის თვლი ბევრში არა ჰვავს თვლისათვის თვლის ცხოველი ვადგისაგან ისე ვერა ჰვადგეს, როგორც ადამიანო... ჩემს თვალს-კი ვადღუნებავს ეს ახალად მოსული, რომელსაც შხავრის და მტარავს... რად არის ეს ასე? ოპ, ცხლა მაგონდება სენ-მიშელის მთაზედ ბერის მიერ ნათქვამი სიტყვები: „განა ჩვენ

შეის-ათავს ნაწილს ვხედვით იმისს, რაც არსებობს? აილით თურდა ქარი, ეს უღელესი ძალი ბუნებისა,—რომელიც ადამიანს ძრის დასცემს ხოლო, შენ-რამებს ანგრავს, ხეებს ვესვია ნად ჰქვედვს დედამიწიდან, ხევის ალეღებს და ტალის ვარგებს აყვინებს, ციკაბო კლდის წყერებს ამტკერებს და ბუმბულით თვისი გემებს,—ერთის სიტყვით, ქარი, რომელიც ადამიანს ჰქვავს, უსტყვის, ჰქვესის, ჰქვილბებს,—კინახავთ რომლისმ, ან შეგიძლიანთ ჰნახათ? არ ვინახავთ, ვერაქა ჰნახათ და არხეობას-კიო!“
და აი კიდევ შემდეგ რაზედა ვეფტობოდა: ჩვენის თვლის სინათლე ისეთი სუსტია, რომ შეუშავით ვამსკვირავოდ ვავარს ნიეთებს-კი ვერ შევინშავით ხომლე, ჩემ წინ უყვარდ რომ შემუს კელვი ამოშენდეს, უყველია ვერ შევინშავით, ისევე მივფარვართუნებოდი ზედ, როგორც ითანში შემოაქრინილი ფრინველი მივფართუნებოდი ხომლე ვანჯრის მიხედვით და თავს მოკეპულტდი. ამის ვარდა ღვივთ ათასი რამ არის, რაც ჩვენის თვლის სინათლეს აცლუნებს, მოაქუტებს და სხვაფრიად რჩენება

*) „ის“ ვეგროს № 196, 198, 200 და 201.

გლმსერი ლამისი

(სახარებაში (გაგანობაში) გავიხილო და ჩაწერილი იქნას ღაზირა შედის მიერ)

გოგო, მაგ შენს სურვილს ხად წაუკეთებ, რა გულის? მირა შენთვის სადაა, მაგ გოგო ვახლო, რა გულის? ქაის დედაჩემს დაეკუთვნა, კვიმ ვაისაქვლას სხა გულის; სუხა გმისნის ღირსის შეწვევა, ლუმი ვეკუთვნას გუგო, მასოდ არ შეგებნა, თვის უფროს სხვა გუგო.

ტფილისის ძალადის საბჭომ

(28 ნოემბერი 1887 წ.)

პირველად საბჭომ მოიხილა გამგობის მოხსენება შესახებ იმისა, თუ როგორი მინაწერილება უნდა იქონიოს ქალაქის ტფილისში სამხედრო გამოდენის გამართვაში. ეს საგანი აღიარებული იყო გარკვეულ წარსულის სისინიში ბანის დაგეგმვაში მიერ, თუ ასხრეთ ჩვენს მიხედვით, ბანი დაგეგმვაში იმის ატკიცება; სამხედრო გამოდენა ისეთი რამ სასარგებლო საქმე იქნება ქალაქისათვის, რომ ტფილისში წინაშე მოვალე გამოდენაში მონაწილეობა მიიღოს. მაშინ ეს ნაგანი მიხედვით გამოდენის დამატება თათის აზრის ცნობა წარუადგინა საბჭოს. ეს მოხსენება წაიკითხა ბანი დაგეგმვაში, დედა-აზრი ამ მოხსენებებს ის იყო, რომ ამ ყველა ქალაქს მტად ბევრი ხარჯი აქვს ვახსატურებზე, წყლის ისედაც ბევრი მოულოდნელი ხარჯი დასაქვს ქალაქს თავსად და ბანი გამოდენისათვის არი ახას თუმანს ვერ გამოადგება.

ბანი ჯარჯაზე. გამგობის სრულებით სხვა მოხსენებები მოჰყვება თანხა მოხსენებებში, ვიდრე სამხედრო საზოგადოების ჰქონდა და საგანზე. სამხედრო საზოგადოებამ შარხან აქონდა ქალაქის გამგობის თვის აზრი და სხივდა პასუხი მიეცა, რადგან გამოდენა მომავალ 1888 წელს უნდა გამართულიყო. გამგობის წარსულს იმის, ჩვენი საწამლო იმაქვებდა ვისი გამსჭვრეტელი და თვით შეუძლებელი სხედს ვერა... ვერა... რა თქმა და ექვე უნდა, რომ ვერა... მაშ რა ვუყო, რა მოგზნებდა?

21 აგვისტო

ჩილინდარი დავიბარე რუანიდან და შევეცეთ ჩემს საწოდ ოთახის ფანჯრებისათვის რკინის დარბაზი, ისეთივე, როგორც პარიზის ზოგიერთ ქვემო სართიან სახლებს აქვს გაკეთებული, რომ ქურდები არ შეიძლება. ახს გარდა შევეცეთ საწოდ ოთახისათვის რკინის კარები. ჩემზე იფიქრებენ, რომ მეტისმეტე მშობარა და მჭრთალი კაციყო, მაგრამ რაც უნდა იფიქროს, რა მინადღებდა...

10 სექტემბერი

რუანი. Hotel Continental-ი ძლიერ... ძლიერ მოგზნებებს... და მეტი მოკლე-კი აღარ არსებობს თითქმის გული გადამბრუნა იმან, რის მოწამეც ვიყავი და რაც ვახს. გუშინ ჩილინდარი შევეცეთი ფანჯრისა და კარების დარბაზი მოიტანა და ჩემს საწოდ ოთახს გაუკეთა. ჩილინდარი რომ წვიდა, კარები და ფანჯრები გაღვდა და ასე ღია მქონდა ღამის თორმეტ საათამდე.

დევნიბერი უნდა ცნობებნა თვის აზრი, მაგრამ, როგორც ჰხედოთ, დღემდის ეს საგანი საბჭოს არ გამსხენება. დღეს კიდევ რომ ისე ვაღწერდეს საქმე, როგორც სამხედრო საზოგადოებას შინა, გამოდენა მომავალ წლისათვის მინც ვერ მოხერხდება—არ მოეჭრობა, რადგან ეს საქმე ახალია ჩვენში, დღი შემზადება უნდა. ჩვენი დღემდე ლოდიანი შეტევი შექნა—პასუხი არ მოგვიღიდა და ღელს-კი ვამგობა თათის მიხსენებაში სრულებით შემოქმედების ჰოეს ქალაქის მონაწილეობას ამ სასარგებლო საქმეში. მე მჯერა, რომ ქალაქი ახლის ხარჯის გამოდენა გაუმწიფდება ამ ყველა, მაგრამ, რადგან გამოდენა არის წლით მინც კიდევ გადიდა, დღეს საბჭო კარგის იზამს პრინციპიალურად და დღისთვის, რომ ეს საგანი ძალიად საყურადღებოა, გ. ი. სამხედრო გამოდენა მტად საჭიროა როგორც ქვეყნისათვის, ისე ქალაქისათვის; და ამიტომ ქალაქს უნდა მიიღოს მონაწილეობა. არის წლის შემდეგ, როცა განზახული გეგმის გამოდენის გამართვა, შეძლება სამხედრო გამოდენის, მე მგონია, საჭიროა არ არის ამ გვარ გამოდენათა საზოგადოების დამატება.

ბანი გადინაობა. გამოდენის სარგებლობის დამატება არ უნდა, მაგრამ ეს სარგებლობა მთელ ჩვენი ქვეყნისათვის არის საჭირო. ბელი და ამიტომ საჭიროა, რომ სხვა ქალაქებში მიიღოს მონაწილეობა.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი აქამდე (გამგ. წევრი). თორიერი მ. სახრება გითხია, პრაქტიკული — მეარე. პირველი არა ცნობა უფროა. არა კმარა, რომ ცხოვეთი—კარგი იქნება გამოდენის გამართვა; ამასთანავე საჭიროა ქალაქი ნიითიერი დახმარება აღმოუჩინოს. ქალაქის გამგობა ერთს წუთსაც არ გაიტარებს ახლა, რომ ეს გამოდენა არ არის სასარგებლო.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

დე, თომცა გროლი ნიავი ჰქონდა და ცოცხალი. უცრად ვიგონებ, რომ ეს აქ იყო, ჩემს საწოდ ოთახში, და საწოდ ოთახში მივიღე, მაშინვე დატოვე. ნაღამდე წამოვიტყე სუამიდან და გულ-აჩვენდა დივიცი ოთახის სივრცე-სივრცეში წინ და უკან სიარული, რომ არ მიხედვოლიყო ჩემს სურვილს და განზახება; შემდეგ ფეხთ-საცმელები გაეზადა და ქოშები ჩავეცი, ვითომ და აქა-უფროსი. მეტი ფანჯრის რკინის დარბაზი მიხერბი, დღესად მივედი კარებთან და კარებიც გადავრე. ისე ფანჯრისთან მიხერბული, რკინის დარბაზს დავეცი და გასაღები ვიბეჭდი ჩავეცი.

ერთბაშად ვიგონებ, მიხედვი, რომ ეს ადგილი, შემიწინა და მიმბანა, რამ კარები გაღვდა. კინადამარ აფუსრულე ბრძანება, მაგრამ თავი შევიკეთე, კარებს მივეყუდე და წინ-წინა გავედი იმდენად, რომ მხოლოდ მე შემოვსებოვა გასაღები; მე ისეთი მაღალის ტანის ვარ, რომ ჩემი თავი კარების წვეთს კერს ხედავ ხოლმე, როცა გადივარ. დარწმუნებული ვიყავი, რომ ის ამ კარებიდან ვერ გავიღო; ზურგ-ზურგ გვიდებ გარედ და მარცხენა-მარცხენა დავამყუდრე სა-

ქვეყნისათვის, მაგრამ მარტო მზრალის სიტუაციის წარმოთქმა ისე საჭიროდ არა ესკანობ, როგორც ნინე თიერად დამხარება, და ამაჰკი ვამგობის ძალით მოკლებული ვართ.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

ბანი მიქვლამე თხოვლობს, რომ საბჭომ დღეს პრინციპიალურად განსაზღვროს გამოდენაში ქალაქის აუცილებლად მონაწილეობის საჭიროება.

